

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Výklad článku 5 *initio* a bodu 3 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach („Brusel I“) (Ú. v. ES L 12, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42) — Výklad slovného spojenia „miesto, kde došlo alebo mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody“ — Miesto, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody — Miesto, kde došlo k udalosti, v dôsledku ktorej bola škoda spôsobená („Handlungs-ort“), a miesto, kde škoda vznikla („Erfolgsort“) — Hraničné ukazovatele

Výrok rozsudku

Článok 5 bod 3 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že v rámci sporu, o aký ide vo veci samej, výraz „miesto, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody“ označuje miesto, kde počiatková škoda vznikla z dôvodu použitia výrobku obvyklým spôsobom na účely, na ktoré je určený.

(¹) Ú. v. EÚ C 183, 19.7.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 16. júla 2009 — American Clothing Associates SA a Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Spojené veci C-202/08 P a C-208/08 P) (¹)

[*Odvolaie — Duševné vlastníctvo — Nariadenie (ES) č. 40/94 — Ochranná známka Spoločenstva — Parížsky dohovor na ochranu priemyslového vlastníctva — Absolútne dôvody zamietnutia zápisu ochrannej známky — Továrenské alebo obchodné známky zhodné alebo podobné so znakom štátnej zvrchovanosti — Vyobrazenie javorového listu — Uplatniteľnosť na ochranné známky pre služby*]

(2009/C 220/19)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolatelia: American Clothing Associates NV (v zastúpení: P. Maeyaert, advocaat, N. Clarembeaux a C. De Keersmaeker, avocats) (C-202/08 P), Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca) (C-208/08 P)

Ďalší účastníci konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca) (C-202/08 P), American Clothing Associates NV (v zastúpení: P. Maeyaert, advocaat, N. Clarembeaux a C. De Keersmaeker, avocats) (C-208/08 P)

Predmet veci

Odvolaie podané proti rozsudku Súdu prvého stupňa (piata komora) z 28. februára 2008, American Clothing Associates/ÚHVT (T-215/06), ktorým Súd prvého stupňa zamietol žalobu podanú odvolateľom proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT zo 4. mája 2006, ktorým bol zamietnutý zápis označenia predstavujúceho javorový list ako ochrannej známky pre výrobky tried 18 a 25 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre účely zápisu ochranných známok — Porušenie článku 7 ods. 1 písm. h) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) a článku 6b ods. 1 písm. a) Parížskeho dohovoru na ochranu priemyslového vlastníctva z 20. marca 1883 v znení zmien a doplnení — Absolútne dôvody zamietnutia zápisu — Továrenské alebo obchodné známky totožné alebo podobné so štátnym znakom — Stváranie javorového listu

Výrok rozsudku

1. Odvolaie, ktoré podal American Clothing Associates NV vo veci C-202/08 P, sa zamieta.
2. Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 28. februára 2008, American Clothing Associates/ÚHVT (T-215/06), sa zrušuje v rozsahu, v akom ním bolo zrušené rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) zo 4. mája 2006 (vec R 1463/2005-1), ktorým bol zamietnutý zápis označenia zobrazujúceho javorový list ako ochrannej známky Spoločenstva.
3. Žaloba, ktorú podal American Clothing Associates NV vo veci T-215/06, sa zamieta.
4. American Clothing Associates NV je povinný nahradiť trovy konania vo veci C-202/08 P a vo veci C-208/08 P.

(¹) Ú. v. EÚ C 209, 15.8.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) zo 16. júla 2009 — Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika

(Vec C-244/08) (¹)

[*Nesplnenie povinnosti členským štátom — Šiesta smernica DPH — Článok 17 — Ôsma smernica 79/1072/EHS — Článok 1 — Trinásť smernica 86/560/EHS — Vrátenie alebo odpočet DPH — Platiteľ dane so sídlom v inom členskom štáte alebo v tretej krajine, ale ktorý má stále prevádzkareň v dotknutom členskom štáte*]

(2009/C 220/20)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: A. Aresu a M. Afonso, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika (v zastúpení: I. Bruni, G. De Bellis a G. Palmieri, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 1 ôsmej smernice Rady 79/1072/EHS zo 6. decembra 1979 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — Úpravy o vrátení dane z pridanej hodnoty platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území štátu (Ú. v. ES L 331, s. 11; Mím. vyd. 09/001, s. 79) a článku 1 trinástej smernice Rady 86/560/EHS zo 17. novembra 1986 o harmonizácii zákonov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — postup vrátenia dane z pridanej hodnoty osobám podliehajúcim zdaneniu, ktoré nesídli na území Spoločenstva — Vrátenie DPH platiteľovi dane so sídlom v inom členskom štáte alebo v tretej krajine, ale ktorý má stálu prevádzkareň v Taliansku

Výrok rozsudku

1. Talianska republika si tým, že nútila platiteľa dane so sídlom v inom členskom štáte alebo v tretej krajine, ale ktorý má stálu prevádzkareň v Taliansku a ktorý v priebehu tohto obdobia uskutočnil dodávky tovaru alebo poskytoval služby v Taliansku, aby žiadal vrátenie dane z pridanej hodnoty zaplatenej na vstupe podľa postupov upravených nižšie uvedenými smernicami, namiesto toho, aby ju odpočítala, ak sa nadobudnutie, na základe ktorého sa žiada vrátenie tejto dane, uskutoční nie prostredníctvom tejto stálej prevádzkarne, ale priamo prostredníctvom hlavného podniku tohto platiteľa dane, nespĺnila v oblasti vrátenia dane z pridanej hodnoty platiteľovi dane so sídlom v inom členskom štáte alebo v tretej krajine, ale ktorý má stálu prevádzkareň v dotknutom členskom štáte, povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 1 ôsmej smernice Rady 79/1072/EHS zo 6. decembra 1979 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — Úpravy o vrátení dane z pridanej hodnoty platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území štátu a článku 1 trinástej smernice Rady 86/560/EHS zo 17. novembra 1986 o harmonizácii zákonov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — postup vrátenia dane z pridanej hodnoty osobám podliehajúcim zdaneniu, ktoré nesídli na území Spoločenstva.
2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 209, 15.8.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 16. júla 2009 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Taliansko) — Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton, Business srl/Comune di Casoria

(Vec C-254/08) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — *Smernica 2006/12/ES — Článok 15 písm. a) — Nerozdelenie nákladov na zneškodňovanie odpadu v závislosti od jeho skutočnej produkcie — Zlučiteľnosť so zásadou „znečisťovateľ platí“*)

(2009/C 220/21)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton, Business srl

Žalovaná: Comune di Casoria

Ďalší účastník konania: Azienda Speciale Igiene Ambientale (ASIA) SpA

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Výklad článku 15 smernice Európskeho parlamentu a Rady 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch (Ú. v. ES L 194, s. 39; Mím. vyd. 15/001 s. 23) — Vnútroštátny systém nerozdeľujúci náklady na zneškodňovanie odpadu v závislosti od jeho produkcie alebo držby s cieľom odovzdania zariadeniu na zber odpadov alebo podniku zodpovednému za jeho zneškodnenie — Súlad so zásadou „znečisťovateľ platí“

Výrok rozsudku

Článok 15 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/12/ES z 5. apríla 2006 o odpadoch sa má vykladať v tom zmysle, že za súčasného stavu práva Spoločenstva nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely financovania služby správy a zneškodňovania komunálneho odpadu stanovuje daň vypočítanú na základe odhadu objemu odpadu vyprodukovaného používateľmi tejto služby a nie na základe množstva odpadu, ktoré títo používatelia skutočne vyprodukovali a odovzdali na zneškodnenie.

Vnútroštátny súd však musí na základe skutkových a právnych okolností, ktoré mu boli predložené, overiť, či daň za zneškodňovanie pevného vnútorného komunálneho odpadu, o ktorú ide vo veci samej,